Poupátko - Neckář, Václav

Poupátko, co teď lístky tvé dělají,
ranní déšť se dozví již, jak rozvíjíš se potají,
poupátko, copak zítra nám přichystáš,
předvídám tvou budoucnost, je pěkná dost i nejistá,
budeš růže stolistá.

Všichni tě zatouží mít ve své váze,
růže utržená odkvete snáze,
dál musíš jen pro mě
v zahradě náramně kvést.

Když tak tě věnuji nádherné dívce,
co tu pochoduje jak na přehlídce,
hrozně se podobá poupatům,
tak na ni zavolám hned.

Poupátko, snad už ústa tvá líbají,
ranní déšť se dozví již, jak rozvíjíš se potají,
poupátko, copak zítra nám přichystáš,
předvídám tvou budoucnost, je pěkná dost i nejistá,
budeš růže stolistá.

Všichni tě zatouží mít ve svém domě,
žena uvězněná už není pro mě,
můj kvítku rozvitý, kéž bych byl letitý víc,

pak bych ti vysadil růžové lány,
růže, tvoje družky, žily by s námi,
všem našim dětem a poupatům,
snášel bych na rukou svět.

Poupátko, co teď lístky tvé dělají,
ranní déšť se dozví již, jak rozvíjíš se potají...